

„Láskyplné pozdravy...“

Suspírium: „Nuž teda, Hospodin [...] Čo si sľúbil, splň! Nech tvoje meno nikdy nestráca platnosť a význam, aby sa hovorilo: ‚Hospodin zástupov, Boh Izraela, je pre Izrael Bohom!‘ A dom tvojho služobníka Dávida nech je pevný pred tebou.“ (IKrn 17,23-24) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 579: 1. verš: „Ó, Otče náš na nebesiach,...“

Pozdrav: „Pane, predostrel som ti každé svoje želanie a moje vzdychanie nie je skryté pred tebou. Srdce sa mi prudko rozbúchalo. Sila ma opustila. A svetlo mojich očí? Aj to zhaslo. [...] Hospodin, teba očakávam. Pán, moja spása“ (Ž 38,10-11.16a.23b) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Knihe Skutkov apoštolov v 13. kapitole v dvadsiatom deviatom až v tridsiatom treťom verši takto: „Keď splnili všetko, čo bolo o ňom napísané, sňali ho z dreva a uložili do hrobu. Lenže Boh ho vzkriesil z mŕtvych a on sa viacero dní zjavoval tým, ktorí prišli spolu s ním z Galiley do Jeruzalema. Oni sú teraz jeho svedkami pred ľuďmi. My vám zvestujeme, že prisľúbenie, ktoré dostali naši otcovia, Boh splnil nám, ich deťom, keď vzkriesil Ježiša,... Amen.“

Prosím, zaujmite si svoje miesta.

Pieseň: Chválospev č. 559:1.5-7: „Vpred bratia, poďme len vpred...“

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista, ktorý seba samého vydal za naše hriechy, aby nás vytrhol z terajšieho zlého veku podľa vôle Boha, nášho Otca. Jemu sláva na veky vekov.“ (Gal 1,3-5) Amen.

Lekcia: List apoštola Pavla Rimanom 16. kapitola 1-23. veršov: „*Odporúčam vám našu sestru Fébu, ktorá je aj diakonkou cirkvi v Kenchreách, aby ste ju prijali v Pánovi, ako je hodné svätých, a aby ste jej pomáhali v každej veci, v ktorej by vás potrebovala; veď ona bola pomocníčkou mnohým, i mne samému. Pozdravujte Prisku a Akvilu, mojich spolupracovníkov v Ježišovi Kristovi. Oni pre môj život nastavili vlastný krk. Vďačný som im nielen ja, ale aj všetky cirkvi z pohanov. Pozdravujte aj cirkev v ich dome. Pozdravujte aj môjho milovaného Epaineta, ktorý je prvotinou provincie Ázie pre Krista. Pozdravujte Máriu, ktorá pre vás mnoho a namáhavo pracovala. Pozdravte Andronika a Júnia, mojich krajanov a spoluväzňov, ktorí sú známi medzi apoštolmi a už predou mnou uverili v Krista. Pozdravujte Ampliata, môjho milovaného v Pánovi. Pozdravujte Urbana, nášho spolupracovníka v Kristovi, a môjho milovaného Stachysa. Pozdravujte Apella, ktorý sa osvedčil v Kristovi. Pozdravujte tých, čo*

sú u Aristobula. Pozdravujte môjho krajanu Herodióna. Pozdravujte tých, čo sú u Narkisa, ktorí sa priznávajú k Pánovi. Pozdravujte Tryfainu a Tryfósu, ktoré namáhavo pracujú pre Pána. Pozdravujte milovanú Persidu, ktorá sa veľa a ťažko napracovala v Pánovi. Pozdravujte Rúfusa, vyvoleného v Pánovi, a jeho matku, ktorá je aj mojou matkou. Pozdravujte Asynkrita, Flegóna, Hermesa, Patrobasa, Hermasa a bratov, ktorí sú s nimi. Pozdravujte Filológa a Júliu, Nerea a jeho sestru, Olympa a všetkých svätých, ktorí sú s nimi. Pozdravujte sa navzájom svätým bozkom. Pozdravujú vás všetky Kristove cirkvi. Napomínam vás však, bratia, aby ste sa mali na pozore pred tými, ktorí vyvolávajú rozbroje a pohoršenia v rozpore s učením, ktoré ste sa naučili. Odvráťte sa od nich! Veď takíto ľudia neslúžia Kristovi, nášmu Pánovi, ale svojmu bruchu a svojimi krásnymi a lichotivými rečami zvädzajú srdcia dôverčivých ľudí. Veď správa o vašej poslušnosti sa dostala k všetkým. Preto sa z vás radujem a želám si, aby ste boli múdri na dobré, ale neprístupní zlému. Boh pokoja čoskoro rozdrví satana pod vašimi nohami. Milosť nášho Pána Ježiša Krista nech je s vami. Pozdravuje vás Timotej, môj spolupracovník, i Lucius, Jáson a Sósipatros, moji krajanovia. Pozdravujem vás v Pánovi ja, Tercius, ktorý som napísal tento list. Pozdravuje vás Gájus, hosť môj i celej cirkvi. Pozdravuje vás Erastus, mestský správca, a brat Kvartus.“

Modlitba: Pane Ježišu Kriste, vyznávame Ti, že sme zabudli chváliť život za každý jeden deň, akoby sme nemali chlieb, domov a prácu. Odpusť nám našu nevďačnosť a otvor naše oči pre Tvoje každodenné dary. Chceme sa dnes zriecť svojich sebeckých nárokov pred Tebou, lebo náročnú lásku a vernosť sme spoznali jedine v Tebe, Hospodine náš. Úprimne sa skláňame a vyznávame, že nechceme byť iba veľkodušní, ale obetaví, ako si bol Ty, Majster náš. Uč nás milovať bratov a sestry skutkom, službou a vernosťou. Ty si naveky verný a zachraňuješ v súžení. Zachráň naše duše, verný Bože náš, aby sme sa aj my ponáhľali na pomoc druhým a slúžili im s láskou. Odpusť nám, že v Tebe sa otvoril život pre všetkých, no my sa často skrývame pred ľuďmi a uzatvárame svoje srdcia. Otvor naše srdcia pre bratov a sestry. Uveď našu lásku k plnosti v cirkevnom zbore a upevni medzi nami spoločenstvo, aké vidíme aj v apoštolových pozdravoch. Ďakujeme Ti za všetkých služobníkov, služobnice a spolupracovníkov evanjelia, ktorých si postavil vedľa nás. Buď požehnaný, Pane náš, že si pre nás cestou i pravdou. Otvor pred nami cestu k druhým ľuďom, aby sme ich prijímali, povzbudzovali a niesli ich bremená. Chráň nás pred rozdelením a zrodom, daruj nám múdrosť, čistotu srdca a vytrvalosť vo vernosti. A keď budeme počúvať Tvoje slovo z listu Rimanom, daj, aby nás viedlo k väčšej láske, jednote a službe v Tvojej cirkvi. Lebo Tebe patrí sláva, česť a vďaka na veky vekov. **Amen.**

Pieseň: Žalm č. 133: „Hľa, aké dobré, aké milé je to:...”

Vzdych: „Toto som vám povedal, aby ste našli vo mne pokoj. Na svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet!” (Jn 16,33) Amen.

Biblický text: List apoštola Pavla Rimanom 16. kapitola 20. verš: „*Milosť nášho Pána Ježiša Krista nech je s vami.*”

Milí bratia a drahé sestry,

slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi Kristovi!

Keď sa dostaneme k 16. kapitole Listu Rimanom, môže sa nám zdať, že ide iba o zoznam mien a pozdravov. Po veľkých teologických témach o hriechu, ospravedlnení, viere, milosti a spáse nasleduje dlhý zoznam ľudí. Mnohí by možno túto kapitolu preskočili, ani nečítali. Mená a ich problémy. Mená a ich ťažkosti. Mená a ich životy. Koho to zaujíma? A predsa práve tu vidíme niečo veľmi dôležité: evanjelium nie je iba učenie, ale život. Nie je iba pravda, ktorú vyznávame, ale aj spoločenstvo, ktoré vytvára jedine Kristus, živý Pán. Apoštol Pavol pozdravuje konkrétnych ľudí. Pozná ich po mene. Vie o ich službe, obetavosti, zápasoch i vernosti. Za každým menom sa skrýva príbeh viery.

Po prvé, viera sa žije v spoločenstve. Apoštol Pavol začína odporúčaním sestry Féby. Potom nasledujú ďalšie mená: Priska a Akvila, Epainetos, Mária, Andronikos, Júnias a mnohí ďalší. To nám pripomína jednoduchú, ale dôležitú pravdu: kresťan nie je povolaný žiť osamotene. Pán Ježiš nevolal jednotlivcov do izolácie, ale vytváral spoločenstvo učeníkov. Aj prvá cirkev sa schádzala po domoch, modlila sa spolu, niesla bremená jeden druhého a povzbudzovala sa vo viere, v láske a v nádeji. Dnešná doba podporuje individualizmus. Človek si chce vystačiť sám. Ale viera rastie v spoločenstve. Preto sa pýtajme jeden druhého: Poznáme sa navzájom? Vieme sa potešiť z radosti druhého? Vieme niesť jeho starosti? Vieme sa za seba a iných modliť? Náš cirkevný zbor nie je len budova na Námestí Slovenského povstania č. 4, či na Obchodnej 12. Cirkev sú ľudia, ktorí patria Kristovi. Živé údy Ježiša Krista

Po druhé, každý má svoje miesto v Božom diele. Pri čítaní týchto veršov si všimneme, že apoštol Pavol nevyzdvihuje iba známych vodcov. V tejto kapitole je nápadné, ako často apoštol Pavol vyjadruje uznanie druhým. Nehovorí o svojich úspechoch. Nevyzdvihuje svoje zásluhy. Pripomína vernosť iných. To je dôležitý odkaz aj pre dnešnú cirkev. Je vďačný za životy. Vieme byť vďační za tých, ktorí nás priviedli k viere? Za rodičov, starých rodičov, učiteľov, farárov, presbyterov či členov zboru, ktorí sa za nás modlili a slúžili nám? Cirkev nestojí na jednom človeku. Cirkev stojí na mnohých verných služobníkoch, ktorých mená možno nie sú známe svetu, ale sú známe Bohu. Spomína mužov aj ženy, mladších aj starších, Židov aj pohanov, bohatých aj chudobných. Niektorí vyučovali. Iní pohostinne prijímali veriacich vo svojich domoch. Ďalší sa namáhali v službe. Niektorí trpeli pre evanjelium. Každý však bol dôležitý. Aj dnes je to tak. Nie každý stojí na kazateľnici. Nie každý vedie cirkevný zbor. Ale každý môže slúžiť. Nieкто modlitbou. Nieкто povzbudením. Nieкто návštevou chorého. Nieкто pomocou núdznemu. Nieкто verným svedectvom vo svojej rodine. V Božom kráľovstve nie je malá služba, ak sa koná z lásky ku Kristovi.

Po tretie, poznať nielen mená, ale ľudí. Apoštol Pavol neuvádza iba mená. Pri mnohých pridáva krátku poznámku: „milovaný v Pánovi“, „osvedčený v Kristovi“, „ktorí sa mnoho namáhali“, „moji spolupracovníci“. Vidíme, že apoštol Pavol sa o ľudí zaujíma. Nestačí vedieť, kto chodí do kostola. Nestačí vedieť kto sedí predom mnou, za mnou v kostole, na biblickej hodine. Nestačí poznať mená. Kresťanská láska znamená vidieť človeka. Vidieť jeho zápasy. Vidieť jeho a jej potreby. Vidieť jeho a jej dary. Vidieť jeho a jej bolesti. Práve takto sa na nás pozerá Kristus. On nás nepozná iba ako súčasť davu. Pozná nás po mene.

Nakoniec, pozor na rozdeľovanie. V závere nášho biblického textu apoštol Pavol varuje pred tými, ktorí spôsobujú roztržky a pohoršenia. Aj v prvotnej cirkvi existovali konflikty, pokušenia a falošné učenia. Cirkev nikdy nebola spoločenstvom dokonalých ľudí. Bola a je spoločenstvom hriešnikov

zachránených milosťou. Preto apoštol Pavol vyzýva veriacich k rozlišovaniu, múdrosti a vernosti evanjeliu. Aj dnes potrebujeme dávať pozor, aby sme nebudovali svoje názory, skupiny či sympatie nad Krista. Našou jednotou nie je rovnaký charakter. Nie je rovnaký vek. Nie je rovnaké vzdelanie. Našou jednotou je Ježiš Kristus. **Milosť Pána Ježiša Krista ako základ všetkého je darom, a nie výsadou.** Takmer na konci zaznieva Pavlovo požehnanie: „Milosť nášho Pána Ježiša Krista nech je s vami.“ To je základ celej kapitoly. Bez milosti by Pavol zostal Saulom, prenasledovateľom cirkvi. Bez milosti by neexistovalo spoločenstvo veriacich. Bez milosti by sme boli len ľudia so svojimi slabosťami, zlyhaniami a hriechmi. Ale Kristova milosť premieňa. Premieňa nepriateľov na bratov. Premieňa hriešnikov na Božie deti. Premieňa osamelých na členov Božej rodiny. Premieňa nepriateľov na priateľov. Premieňa. Veď iba On koná. Milí bratia a drahé sestry, 16. kapitola listu apoštola Pavla Rimanom nie je iba zoznam mien. Je to obraz živej cirkvi, a to nielen v Ríme, ale v celej malej Ázii. Cirkvi, kde sa ľudia poznajú po mene. Kde sa za seba modlia. Kde si navzájom slúžia a pomáhajú. Kde sa povzbudzujú. Kde spolu patria Kristovi. Nech aj naše cirkevné zbory sú takýmto spoločenstvom. Nech nevidíme najprv, akí sme, ale či sme. Patríme Ježišovi Kristovi. A preto nech aj nad nami znie Pavlovo požehnanie: „**Milosť nášho Pána Ježiša Krista nech je s vami všetkými. Amen.**“

Modlitba: Pane Ježišu Kriste, ďakujeme Ti za Tvoje slovo, ktoré si k nám dnes prehovoril. Ďakujeme, že nás znova pripomínaš, že cirkev nie je anonymný dav, ale Tvoja rodina. Prosíme Ťa, aby sme nezostali len poslucháčmi, ale aj vykonávateľmi Tvojho slova. Daj nám odvahu žiť to, čo sme počuli – vidieť ľudí okolo nás, slúžiť im a niesť ich v láske. Modlíme sa za celú Tvoju cirkev na zemi. Za všetkých bratov a sestry, ktorí Ťa vyznávajú ako Pána. Zachovaj jednotu cirkvi, ochraňuj ju pred rozdelením, falošným učením a ľahostajnosťou. Prosíme Ťa za náš cirkevný zbor. Nauč nás vidieť sa navzájom ako bratov a sestry. Daj nám ochotu slúžiť si, odpúšťať si a niesť bremená jedni druhých. Prosíme Ťa za tých, ktorí sú unavení, chorí, osamelí alebo sklamaní. Buď im blízko a posilňuj ich. Prosíme Ťa za rodiny v našom zbore. Za manželstvá, aby boli budované na láske a vernosti. Za deti a mládež, aby rástli vo viere a poznaní Krista. Prosíme Ťa aj za tých, ktorí Ťa ešte nepoznajú. Otvor ich srdcia pre evanjelium, aby spoznali

Tvoju milosť. A nakoniec Ťa prosíme za nás všetkých, aby sme nežili sami pre seba, ale pre Teba a pre druhých. Upevni nás v jednote, ochraňuj nás pred rozdelením a veď nás poslušnosti Tebe. A nech Tvoja milosť, o ktorej dnes znova počujeme, zostáva s nami každý deň. Prosíme Ťa v mene Ježiša Krista, nášho Pána. **Amen.**

Modlitba Pánova

Ofera: „Nezabúdajte však na dobročinnosť a spoločenstvo, lebo v takých obetách má Boh záľubu.“ (Žid 13,6)

Požehnanie: „Hospodin dokončí svoj zámer so mnou. Hospodin, tvoje milosrdenstvo trvá naveky. Neopúšťaj dielo svojich rúk!“ (Ž 138,8) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 607. 3-5. verše: „Pomáhaj nám v každom dianí,..."“